

Recull de Premsa

El diputado Nart no aclara cómo repatrió la herencia suiza de su padre

PERE RÍOS, Barcelona

El eurodiputado de Ciudadanos Javier Nart no aclaró ayer en el Parlamento catalán en qué fecha y de qué manera repatrió la herencia que le dejó su padre en una cuenta suiza en 1977 y que estuvo abierta como mínimo hasta el año 2008.

“Todo está declarado, repatriado y legalizado, sin ninguna incidencia fiscal”, dijo Nart durante su comparecencia en la comisión que investiga el fraude fiscal y la corrupción en Cataluña. En otro momento admitió que la cuenta estuvo operativa “menos de 11 años”, y que durante ese período no realizó ningún movimiento.

El abogado y eurodiputado explicó que actualmente no posee ninguna cuenta en el país helvético y que su padre la abrió ante la posibilidad de tener que exiliarse porque se negó a pagar a ETA siete millones de pesetas. El hombre falleció en 1977 y fue entonces cuando Nart heredó la cuenta, cuyo importe también se desconoce.

“Cuando uno no pagaba, era un objetivo a liquidar. No era un problema fiscal, era un problema de muerte”, dijo Nart, que declinó en diversos momentos responder a la pregunta de los diputados de si había tenido cuentas en Suiza y si hubo de tributar por ello. “Se regularizó absolutamente todo, jamás hubo fraude fiscal, nunca”, aseguró.

Nart calificó de “error” una transferencia de 31.000 euros que le hizo Fèlix Millet, implicado en el caso Palau, desde una cuenta suiza. El eurodiputado dijo que ese caso ya se aclaró en 2010, dos años después de la transferencia, y que no se dio cuenta de la misma porque no operaba con esa cuenta.

► 30 Junio, 2015

El exjuez Estevill reniega de CDC, pero elogia al “gran presidente” Pujol

PERE RÍOS, Barcelona

Luis Pascual Estevill, el juez prevaricador que fue expulsado de la magistratura por sobornar a empresarios, renegó ayer de los vínculos que tuvo en el pasado con Conver-

gència Democràtica y que le auparon hasta el Consejo General del Poder Judicial. El magistrado se presentó ante el Parlament como un hombre totalmente ajeno al partido que fundó Jordi Pujol, aunque tuvo palabras elo-

giosas para él. “Fue un gran presidente”, aseveró en varias ocasiones Estevill, quien clamó por la presunción de inocencia de Pujol, el derecho que él vulneró sin reparo, según relata la sentencia que le condenó.

La comparecencia de Estevill ante la comisión de investigación del Parlament duró poco más de una hora. En la raya ya de los ochenta años, no ha perdido el punto de soberbia cuando toma la palabra, el mismo que empleaba cuando vestía la toga. “No contestaré a preguntas relacionadas con el juzgado”, advirtió al principio de su intervención, aunque a diferencia de otros comparecientes que han desfilado por la comisión no hizo ningún alegato previo.

Pese al elogio que hizo de Pujol, el exjuez negó cualquier tipo de afinidad con el expresidente catalán. “No he tenido ninguna relación con él”, proclamó, si bien en otro momento desveló que lo conoce desde 1970. En ese contexto, Estevill explicó que solo pisó una vez el Palau de la Generalitat en los 23 años que Pujol fue su inquilino, y que lo hizo en una visita protocolaria como vocal del Consejo General del Poder Judicial (CGPJ). Y puestos a desmarcarse del pasado también explicó que no conoce a ninguno de los hijos de la familia Pujol-Ferrusola, ni siquiera al primogénito, con el que comparte el gusto por los vehículos de alta gama.

El juez llegó al CGPJ a propuesta del grupo parlamentario de Ciutadans de Minoría Catalana en el Congreso, cuando lo lideraba Miquel Roca, pero Estevill quiso desprendérse ayer de cualquier etiqueta. “Vaya imprecable nos habéis enviado”, le espetó en una ocasión al político catalán Pascual Sala, presidente del máximo órgano de gobierno de los jueces cuando Estevill aterrizó en Madrid y empezó a ejercer de vocal.

El relato que ofreció es que ese cargo se lo debía al magistrado de la Audiencia de Barcelona Juan Poch, corrupto igual que él, pues también acabó condena-

Luis Pascual Estevill, durante su comparecencia en la comisión. / ALBERT GARCIA

Nart no aclara casi nada de la herencia que ocultó en Suiza

El eurodiputado de Ciutadans Javier Nart no aclaró ayer en el Parlament en qué fecha y de qué manera repatrió la herencia que le dejó su padre en una cuenta suiza en 1977 y que estuvo abierta como mínimo hasta el año 2008. “Todo está declarado, repatriado y legalizado, sin ninguna incidencia fiscal”, dijo durante su comparecencia en la comisión que investiga el fraude fiscal y la corrupción en Cataluña.

Con todo, sí admitió que la cuenta estuvo operativa “menos de 11 años”, y que durante ese período no realizó ningún

movimiento. También explicó que actualmente no posee ninguna cuenta en el país helvético y que su padre la abrió ante la posibilidad de tener que exiliarse porque se negó a pagar a ETA siete millones de pesetas. El hombre falleció en 1977 y fue entonces cuando Nart heredó la cuenta, cuyo importe también se desconoce.

“Cuando uno no pagaba, era un objetivo a liquidar. No era un problema fiscal, era un problema de muerte”, dijo Nart, que declinó en diversos momentos responder a la

pregunta de los diputados de si había tenido cuentas en Suiza y si hubo de tributar por ello. “Se regularizó absolutamente todo, jamás hubo fraude fiscal, nunca”, aseguró. Carlos Carrizosa, diputado de Ciutadans en la comisión, se limitó a hacer un alegato en defensa de Nart y declinó interrogarle.

En otro momento de su comparecencia, Nart calificó de “error” una transferencia de 31.000 euros que le hizo Fèlix Millet, saqueador confeso del Palau de la Música, de una cuenta suiza a la suya. El eurodiputado dijo que ese caso ya se aclaró en 2010, dos años después de produjera la transferencia, y precisó que desconocía ese ingreso de dinero precisamente porque no operaba con esa cuenta.

do a 15 años de inhabilitación por prevaricación al beneficiar con su actuación como juez a un amigo.

“A Pujol ya se le ha condenado socialmente y políticamente sin que haya sentencia”, proclamó Estevill en otro momento. “Se le ha vulnerado la presunción de inocencia”, insistió, en lo que sonó a una tremenda hipocresía surgida de la boca de quien encarceló a los empresarios que investigaba si no accedían a los sobornos que tramo con el abogado Juan Piqué Vidal, según la sentencia que les condenó a nueve y siete años de cárcel, respectivamente, por cohecho, prevaricación y detención ilegal. Los peores delitos que se le pueden atribuir a un juez, además de delito fiscal, por el que también se le condenó.

La defensa de Pujol encendió a algunos diputados. “Yo no lo ensalzo, solo digo que fue un gran presidente y nada más”, remachado Estevill ante la insistencia del diputado Carlos Carrizosa (Ciutadans). “Solo digo que porque tenga un dinero en unas cuentas no se debe cargar contra toda su obra de gobierno durante 23 años y mucho antes”, remachó.

“Usted ya sabe lo que es eso porque también tenía cuentas en Suiza”, le espetó la diputada de la CUP Isabel Vallet, en alusión al dinero que el mismo Estevill reconoció tener en el país helvético. Eran otros tiempos, viña a decir, porque ahora vive de los ingresos de su esposa.

También negó cualquier relación con el consejero de Economía de la Generalitat en aquella época, Macià Alavedra, que en una ocasión le invitó a cenar en su vivienda junto al banquero Alfonso Escámez, para que reconsiderase la situación procesal del directivo de una empresa al que investigaba el juez. Estevill atendió la reclamación y acabó exculpando al imputado, a instancias también del abogado Joan Piqué Vidal, presente en el encuentro.

Ahora ambos reniegan de aquella época. “Nunca he tenido relación con Piqué Vidal”, proclamó Estevill. Seguramente quien mejor definió aquel momento fue el empresario José Felipe Bertrán de Caralt, que se negó a pagar y acabó en La Modelo. “Quien mordía era Estevill, pero el que llevaba la correa y le azuzaba era Piqué Vidal”, dijo.

COMISSION D'INVESTIGACIÓ A LA CAMBRA CATALANA

Estevill alaba Pujol però renega dels vincles amb el seu entorn

► Nart evita aclarir al Parlament quan va legalitzar el compte a Suïssa que va heretar

► L'exregidor del PP a Sabadell imputat en el 'cas Mercuri' assenyalà la cúpula del partit

|| RAFA JULVE
BARCELONA

D onant per fet que els ministres Jorge Fernández Díaz i Cristóbal Montoro, així com altres càrrecs del Govern central, no assistiran dijous al Parlament en la tercera vegada que es reclama la seva presència, la comissió Pujol va tancar ahir la fase de compareixences amb intervencions per a i contra tots els gustos. El nom que pels seus antecedents podria haver donat més joc era el de l'exjutge Lluís Pascual Estevill, però aquest es va sumar al club del silenci (i al del menyspreu a la Cambra) i només va deixar alguna perla com les seves alabances a l'expresident Jordi Pujol i una certa amnèsia sobre les seves relacions amb l'entorn de CDC.

Amb una condemna de record per a un exmagistrat (nou anys de presó per extorsió a empresaris, detenció il·legal i prevaricació, entre altres assumptes lligats amb la corrupció), Estevill es va comportar davant els diputats com qui sent ploure i només de tant en tant, després d'alguna mirada reprovadora, va alçar la veu. Bé per avisar que no parlarà dels fets pels quals va ser sentenciat, bé per negar vincles estrets amb antics dirigents de Convergència o bé per defensar Pujol. «Va ser un gran president. Se l'ha condemnat socialment amb absolut menyspreu a la presumció d'innocència», va dir. Abans havia afirmat que no va tenir «cap relació» amb el fundador

DANNY CAMPINAL

► L'exjutge Lluís Pascual Estevill, ahir, durant la seva compareixença al Parlament.

Lluís P. Estevill EXJUTGE CONDENAT PER CORRUPCIÓ

«A Pujol ja se l'ha condemnat socialment amb total menyspreu a la presumpció d'innocència»

Javier Nart EURODIPUTAT DE CIUTADANS

«¿Vostè sap que tenir comptes a Suïssa, si estan declarats i estan legalitzats, no és delicto?»

Jordi Soriano EXREGIDOR DEL PP A SABADELL

«Va haver-hi més d'una conversa entre Bustos i algunes persones de la direcció del meu partit»

de CDC tot i que el coneix «des dels anys 70».

A CASA D'ALAVEDRA // Ni l'avocat (també condemnat) Joan Piqué Vidal, ni els fills de l'excàp del Govern, ni l'exconseller Macià Alavedra... Estevill va intentar rebatre l'etiqueta de «jutge de CiU» que li va posar l'oposició i gairebé va venir a dir que coneixia aquests excàrrecs de vista i poca cosa més. Però no va tenir més remei que admetre que va sopar una nit del 1993 a casa d'Alavedra. Cinc dies després d'aquella trobada, a la qual també va assistir un directiu d'un banc, Estevill va canviar d'opinió i va deixar lliures diversos directius d'una asseguradora vinculada a aquella entitat que havien sigut imputats per elaborar factures falses.

L'exjutge tampoc va voler aclarir si va ser CiU qui el va proposar per formar part del Consell General del

Poder Judicial (CGPJ), i va dir que qui ho va fer va ser l'exmagistrat Juan Poch (que anys després seria inhabilitat per prevaricació). Però no va ser l'únic que en la sessió d'ahir va deixar dubtes sense aclarir.

L'eurodiputat de Ciutadans Javier Nart, que va ser qui va obrir la jornada, va explicar que va tenir un compte a Suïssa heretat del seu pare, i que aquest el va obrir després de l'intent d'extorsió i les amenaces de mort per part d'ETA, que el van portar a plantejar-se abandonar Espanya. Però el que no va especificar Nart és quan ell va regularitzar aquests fons, que van passar a ser seus el 1997 i que el 2008 seguien oberts encara que no operés. «Està tot regularitzat, repatriat i declarat», es va limitar a respondre l'eurodiputat, que va insistir que ni la Hisenda Foral basca ni

L'eurodiputat de C's va regularitzar els fons quan va saber que el jutge del 'cas Millet' en va tenir coneixement

la Hisenda estatal li van obrir expedient ni sanció cap. Fons jurídiques van explicar a aquest diari que Nart va regularitzar el compte quan va saber que el jutge del 'cas Millet' en va tenir coneixement. «El com va passar això últim? Perquè als papers del saquejador confés del Palau de la Música va aparèixer una transferència de 31.900 euros al compte de Nart. Aquest moviment, segons va admetre el banc suís i va acceptar el jutge –que només va citar el dirigent de Ciutadans com a testimoni–, es va fer de forma errònia, cosa que van acatar els membres de la comissió, que si que van retreure a Nart que doní «lliçons morals» i hagi tingut fons a l'estrange.

Un altre dubte el va deixar l'exregidor del PP a Sabadell Jordi Soriano. Imputat en diverses causes del 'cas Mercuri' i considerat per la investigació intermediari en una tèrbo-la adjudicació d'obra pública, Soriano va defensar la seva innocència, va evitar atacar amb duresa Manuel Bustos i va llançar un missatge al seu expartit a l'assegurar que alguns acords amb l'excalde els obtenia la cúpula popular. «Arribat el moment, traurem les proves», va avisar. ■

Cantonigròs aplegarà 33 grups i 19 països

El festival s'obrirà amb la soprano Ulrike Haller i les corals Càrmina i Canigó

ACN
BARCELONA

Trenta-tres grups procedents de dinou països, com el Nepal, les Filipines, Mèxic, Israel, Noruega, Veneçuela i Bulgària, participaran en els diferents concerts i competicions del 33è Festival Internacional de Música de Cantonigròs, que congregarà 1.100 participants del 16 al 19 de juliol al teatre Atlàntida de

Vic. El concert inaugural anirà a càrrec de la soprano Ulrike Haller, amb les Corals Càrmina i Canigó i la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), dirigides per Manel Valdivieso, les quals oferiran fragments de l'oratori *Die Auferstehung und Himmelfahrt Jesu*, una obra del fill primogènit de J.S.Bach, Carl Philipp Emanuel Bach, del qual es commemora el 300 aniversari del seu naixement.

Així mateix, també s'ha previst que els cors mixtos interpretin un coral com a obra obligada de concurs.

S'estrenarà una obra del català Lluís Vidal titulada *Diàlegs* i es finalitzarà el concert amb l'*Hymne nach Psalm 55*, de Fèlix Mendelssohn. D'altra banda, la peça del compositor català que sempre centra les competicions de cors femenins es dedicarà, aquest any, a la *Balada del bes*, de Narcís Bonet.

Un any més, el festival de Cantonigròs –que es va presentar ahir al Palau de la Música– es basa en el voluntariat. En aquesta 33a edició s'hi preveuen 18.500 persones i 1.100 participants. ■

Govern mig nou, la llista «amb» en Mas, i l'Oleguer, imputat

ELS TEMES: Setmana distreta. Després del trencament de CiU, Mas demana a les entitats sobiranistes que empenyin la llista «amb» ell i dóna relleu dins el Govern a la consellera «social».

El contrast

XAVIER DOMÈNECH | MANRESA

La setmana política a Catalunya ha estat distreta. Després de la sortida del Govern dels tres consellers d'Unió Democràtica de Catalunya, entre els quals, la vicepresidenta, Joana Ortega, Artur Mas va anunciar dilluns els noms dels seus substituts, tots ells de Convergència. La vicepresidència ha deixat d'anar aparellada amb Governació i ha passat a ser ocupada per la que ja era i continua sent titular de Benestar i Família, Neus Munté, una persona amb trajectòria sindical –la UGT, fet que ha estat interpretat com una forma d'explicitar el desig d'imprimir un gir social a la gestió del Govern en aquestes darreres setmanes de legislatura –si es compleix l'anunci i Mas convoca eleccions per al 27 de setembre. Però dos dies abans, el dissabte, Mas va fer una conferència a Molins de Rei en la qual va reptar les entitats sobiranistes –s'entén que l'ANC, Òmnium i l'AMI– a liderar l'esforç per aconseguir una llista de màxima unitat social sobiranista per al 27-S, que ell tant podria encapçalar com no. Les entitats s'ho pensen, però tant l'ANC com Òmnium ja han recordat que a les seves files hi ha gent de diferents

sensibilitats polítiques. Per entendre'ns: n'hi ha que són d'Esquerra i que, si fan costat a alguna llista amplia, serà a la que vol liderar Oriol Junqueras. Per acabar, Oleguer Pujol, un altre dels fills de Jordi Pujol, ha estat cridat a declarar com a imputat.

Els canvis al Govern

Pregunta –Quina és la valoració global de la remodelació del Govern català?

Calbó –És un frau als ciutadans que van votar Convergència i Unió. Aquest govern no reflecteix aquest vot, ja que és un Govern només de Convergència. La discrepància entre CDC i UDC no és ni per l'anomenat procés ni per la independència de Catalunya (que altres anomenen *sobiranía plena*), sinó per com s'assoleixen aquests dos objectius. Per a Artur Mas, cal fer-ho de qualsevol manera: usant unes eleccions al Parlament com si fossin un referèndum per la independència; complint o no la llei i assumint que comportarà la sortida de la Unió Europea. En canvi, Duran, tot i compartir aquests objectius, creu que cal fer-ho d'accord amb la llei i de forma dialogant, sense sortir de la Unió Europea.

Massana –Primer, crec que és una remodelació forçada pel trencament de la federació, no pas fruit d'una reflexió produïda per reconduir seriosament l'acció de

Govern de cara a impulsar unes altres polítiques, cosa que a menys de cent dies d'eleccions encara es fa més evident. El Govern Mas hauria d'haver remodelat no només les persones conselleres sinó el tipus de polítiques molt abans, si volia ser creïble en aquest suposat gir tan social com sobiranista amb què ho justifica el President. I, segon, tot això determina que és un govern esgotat, les eleccions ja són urgents.

La vicepresidenta sindical

Pregunta –La vicepresidència de la consellera d'origen sindical implica un gir social?

Calbó –No, ja que ella és la responsable de les polítiques socials del Govern en aquesta legislatura i no ha estat capaç d'imprimir-hi aquest gir social. El que no ha fet en tres anys difícilment ho farà en dos mesos i mig –si Mas convoca eleccions el proper dia 27 de setembre. Tres anys de Govern, tres anys d'augment de necessitats socials, d'indicadors de pobresa, exclusió i desigualtat, i ens veiem en l'oblígiació de recordar al Govern que ha de cumplir els seus compromisos contra la pobresa. Des del Partit Popular, al Parlament hem exigit més ambició social per a Catalunya i menys inventar-se estructures d'estat que no condueixin enllot. Les seves prioritats no han estat combatir amb tots els recursos possibles la pobresa i l'ex-

PERE CALBÓ

DIPUTAT IGUALADÍ DEL PP AL PARLAMENT DE CATALUNYA

«La discrepància entre CDC i UDC no és ni per l'anomenat procés ni per la independència, sinó per com s'assoleixen»

«Les polítiques socials que no han fet en tres anys no les faran en dos mesos i mig»

«Si Mas tingués una llista àmplia i potent, no hauria fet aquests nous plantejaments»

«Mas farà el que calgui per perdre el nombre de diputats més petit possible»

«És imprescindible que la justícia es pronunci ja en el cas Palau, i que Millet i Montull aclareixin si es pagaven comissions a CDC»

► 27 Junio, 2015

LAURA MASSANA

DIPUTADA MANRESANA D'ICV AL PARLAMENT DE CATALUNYA

«Una remodelació forçada pel trencament de la federació, no pas fruit d'una reflexió per reconduir l'acció de Govern»

«El Govern Mas hauria d'haver remodelat no només les persones conselleres, sinó el tipus de polítiques»

«Mas torna a posar als peus dels cavalls dues organitzacions que són sobretot transversals»

«El reclam d'honestedat i transparència és a l'epicentre de la voluntat ciutadana perquè hi hagi a Catalunya i l'Estat un final de règim»

«Oleguer Pujol, imputat? Hi van passant tots...»

clusió social.

Massana-La vicepresidenta era i és la consellera de Benestar, que no ha estat capaç de crear consens per formalitzar un Pacte contra la pobresa, és la consellera que juntament amb el Govern del PP de Madrid ha retallat l'accés a les prestacions de la llei de dependència, és la consellera que no ha recuperat el dret a la Renda mínima d'inscripció i que no ha considerat d'urgència tramitar una ILP perquè a Catalunya hi hagi una prestació per erradicar la pobresa. Que sigui vicepresidenta i portaveu és cosmètic, l'important són les polítiques que ha fet i que sembla que seguirà fent.

La llista «amb» el President

Pregunta-Parlem d'Artur Mas i el paper de les entitats soberanistes de cara al 27-S. Què ha entès que estava proposant el President?

Calbó-Hem passat de la llista del President a la llista amb el President i, finalment, la llista que han de confeccionar determinades entitats independentistes. I en el cas que les entitats no la confeccionin, hi haurà una llista de CDC amb independents. La primera conclusió és que la confecció de la llista de Mas no li deu estar sortint gaire bé, quan en poc temps ha modificat substancialment els seus plantejaments. De moment ha guanyat quinze dies i, amb molta probabilitat, provocarà el trencament intern d'aquests associacions - que segurament és un segon objectiu de Mas-. Fem l'anàlisi al contrari: si tingüés una llista àmplia i potenc hauria fet aquests nous plantejaments. La segona conclusió és que si hom prescindeix de les sigles del seu partit quan està governant es deu al fet que no té una acció de govern suficientment àmplia i consistent. No ha governat resolent els problemes, sinó que ha priorititzat una acció independentista, i quan arriben les eleccions defugí parlar de l'acció de govern i amaga les seves sigles. La política de Mas ha fracturat la societat catalana, la coalició de CiU, i ara fracturarà les principals entitats independentistes. Estaran més debilitades si en algun moment Mas decideix no convocar les eleccions el proper 27 de setembre.

Massana-De nou veiem Mas demandant una adhesió al seu full de ruta personal, tornant a posar als peus dels cavalls dues organitzacions que són sobretot transversals, que no són patrimoni de cap partit, i reclamant una unitat que ell mateix ha trencat: primer, presenten expulsar del dret a decidir aquells que no compartim la lògica plebiscitària de les eleccions; després, expulsant el seu soci de govern, ERC, en el seu afany de ser ell qui ho encapçala, i després, el seu soci de federació. La unitat de Mas és cada vegada més petita perquè la vol només al seu voltant.

Sorpreses possibles

Pregunta-Ens esperen gaires més sorpreses d'aquí al setembre?

Calbó-És molt possible. El que Mas pretén, sota l'aparença d'un projecte col·lectiu, és trobar la mi-

Mas llança un repte a les entitats

Dissabte passat, just després de fer-se oficial el trencament amb Unió Democràtica, el president de la Generalitat i de Convergència Democràtica, Artur Mas, va convidar les entitats soberanistes a agrupar el soberanisme de cara al 27-S en una llista per la unitat.

En un missatge adreçat especialment a l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i l'Associació de Municipis per la Independència, Mas va proposar fer «la unitat des de la societat» civil organitzada per tal d'ençarcar «amb més garanties d'èxit» les properes eleccions.

En una conferència a Molins de Rei que havia aixecat una gran expectativa, Mas es va mostrar partidari de fer una llista «amb el president» i no «del president» («que se m'assigni el paper que toqui», va dir), i va posar CDC al seu servei. Mas va plantejar que els partits hi entrin o en quedin «al marge» i, sense concretar-ne més detalls, va cridar el soberanisme organitzat a entorn «qua de responsabilitat i lideratge».

Les tres entitats esmentades es van reunir dilluns mateix amb Pujol i van demanar dues setmanes per valorar-ho. El termini es clou la setmana que ve.

El nou president de l'ANC, Jordi Sánchez, va afirmar dijous que es podrà acceptar o no la proposta del president de la Generalitat, però que «fàcil no és, això no se li escapa a ningú, perquè hi ha molta gent que ho veu molt bé i molta gent que no ho veu bé i creu que és un error». El president de l'ANC va demanar, malgrat això, que no s'interpretin aquestes paraules com una resposta al president de la Generalitat, ja que la plataforma es decidirà en el transcurs de la setmana que ve. En aquest sentit, Sánchez va apuntar que entre el sí i el no a la proposta es poden buscar «gradacions». La seva resposta, va dir, «reforçarà» el procés: «serem responsables», va assenyalar Sánchez.

Amb tot, el president de l'ANC va assegurar que l'entitat mai abandonarà la transversalitat ni es posicionarà d'un costat del soberanisme català: «defensarem el tot, el dia que l'ANC defensi una part deixarà de ser l'ANC», va reblar Sánchez.

llor fórmula per perdre el nombre de diputats més petit possible. I per aconseguir-ho impulsarà les sorpreses que faci falta. Cal recordar que el 2012 ja va avançar les eleccions pensant que així obtindria una majoria molt amplia. Per fer-ho, va buscar com a excusa el pacte fiscal. Ara torna avançar les eleccions perquè pensa que li anirà millor. I, si finalment arriba a la conclusió que no li convenen, acabarà no convocant-les.

Massana-Sembla que les sorpreses són potestat del President... Particularment, espero que d'aquí al setembre es convoquin eleccions, i que la confluència en la qual treballen ICV i altres forces es consolidi en un projecte, una alternativa política que des de la unitat i la pluralitat ens permeti avançar cap a una procés constituent que englobi soberanía i justícia social.

Oleguer Pujol, imputat

Pregunta-Oleguer Pujol ha estat citat a declarar en qualitat d'imputat. Es veia a venir?

Massana-Hi van passant tots...

Calbó-Cal que les investigacions judicials avancin el més ràpid possible, i que s'actuï d'acord amb el resultat d'aquestes investigacions. Si a Oleguer Pujol se'l cita com a imputat és, per una banda, per garantir el seu dret de defensa, i per l'altra, perquè hi pot haver indicis que hagi comès presumptament algun delicte. Malgrat algunes declaracions públiques dels fills de Jordi Pujol, les investigacions continuen i avancen, i la justícia emetrà el seu veredicte. Però cal que aquestes investigacions avancin el més ràpid possible.

Pregunta-És un clau més al taüt de CDC, o tot el que sigui Pujol ja està descomptat?

Calbó-L'única que ha reconegut una infracció administrativa és Jordi Pujol. Els seus fills i la seva dona ni han reconegut la comissió de cap delicte ni han col·laborat amb la justícia -recordem totes les seves actuacions perquè la justícia andorrana no facilités les seves dades bancàries. Per tant, les investigacions i l'actuació judicial ens han d'acabar si s'han comès delictes o no; si es van aprofitar de la posició del seu pare per obtenir contractes amb les administracions públiques; si CDC ha cobrat comissions per l'adjudicació de contractes públics. I, en aquest sentit, és imprescindible que la justícia es pronunci ja en el cas Palau -recordem que la seu de CDC estava en garantia en aquest procediment judicial-, i que Millet i Montull aclareixin si es pagaven comissions a CDC.

Massana-Aquest partit arrossega mitja dotzena de casos de corrupció, i té no sé quantes seus embargades; va quedant clar que el cas Pujol no és «només» un afer privat, i això mai està descomptat, perquè l'exigència de fer desapareixer la corrupció i el reclam d'honestet i transparència és a l'epicentre de la voluntat ciutadana per aconseguir que hi hagi a Catalunya -com ha passat al País Valencià- i a l'Estat un final de règim.